

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Vervetting en verklevingen zorgen voor risicovolle keizersnede

Verklevingen baarmoeder

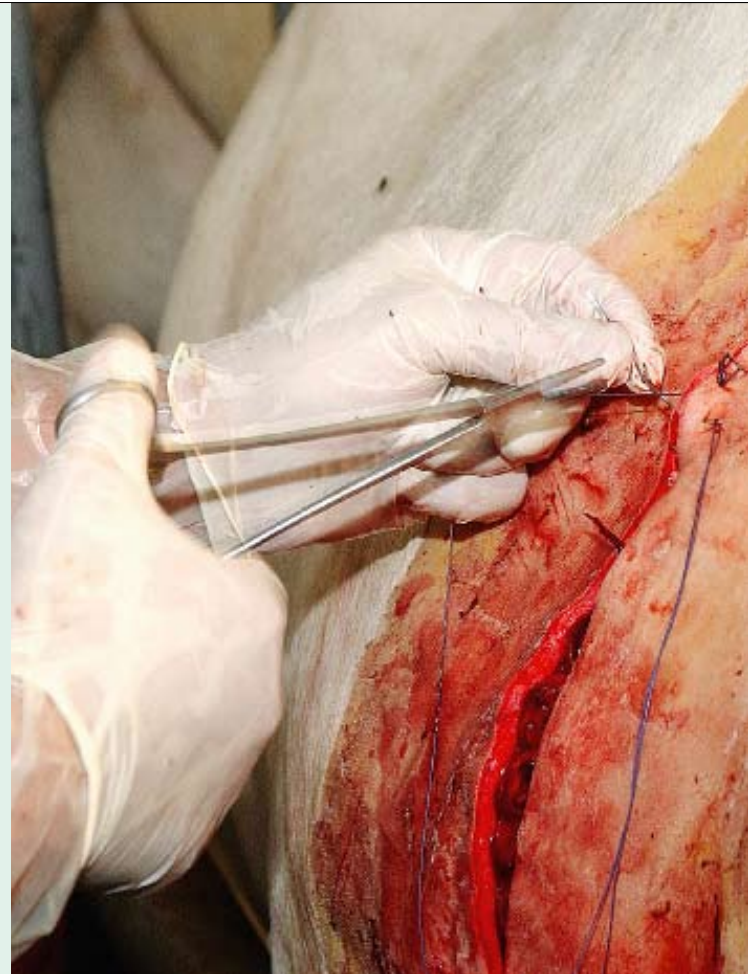
Onlangs deed ik een keizersnede op een koe die zich al in de afmestfase bevond. De veehouder in kwestie had het vrouwelijk rund op de markt in Ciney aangekocht. Voordat de vrouwelijke dieren naar het slachthuis gaan, voelt deze vetmester de koeien eerst nog eens op of ze toch niet drachtig zijn. Bij deze koe bleek dit dus het geval.

Toen het moment van kalven aangebroken was, werd ik gebeld. Operaties op 'vette' dieren houden altijd een verhoogd risico op complicaties in. Vaak gaat het om oudere dieren die al meerdere keizersnedes gehad hebben, waarbij er dus vaak al meer littekenweefsel ter hoogte van de spierlagen en de baarmoeder terug te vinden is. Daarbij komt dat vetweefsel de neiging heeft om minder vlot te helen.

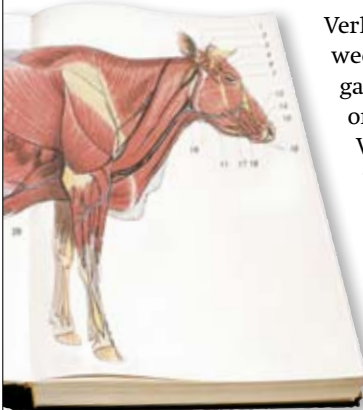
Na de klassieke voorbereiding – bestaande uit wassen, scheren, ontsmetten en lokaal infiltreren van de verdoving – maakte ik de incisie in de buik. De penswand en de baarmoeder lagen volledig vast met elkaar vergroeid. Bovendien lag het kalf achterstevoren met de achterhand van het kalf naar de snede toe gericht. Op geen enkele manier kon het kalf op een chirurgisch aanvaardbare manier en dus zonder al te veel risico voor de koe naar buiten worden gebracht.

Omdat de eerste incisie geen optie vormde voor de verlossing van het kalf, besloot ik daarop om de koe langs de andere zijde te openen.

Zo geschiedde. Langs de opening in de andere flank van het rund kon het kalf uiteindelijk vlot naar buiten gebracht worden. Ook voor de koe bleek dit de meest comfortabele manier voor verlossing. Ze herstelde eveneens vlot na afloop van de keizersnede.

De encyclopedie **Adhesies**

Verklevingen of adhesies zijn bindweefselstrengen tussen buikorganen onderling of tussen buikorganen en de buikwand.

Verklevingen komen af en toe voor na chirurgische ingrepen en treden in dat geval vaak op ter hoogte van het litteken van de operatie. Verklevingen treden op bij zowel mens als dier.

Uit onderzoek blijkt dat hechtmaterialen of hecht-

technieken geen verschil uitmaken wat het voorkomen van verklevingen betreft. Wel blijkt dat de techniek van de chirurgen een rol speelt bij de latere vorming van bindweefselstrengen. Bij overmatig weefseltrauma, kneuzingen, bloedingen of onvoldoende doorbloede weefsels is de kans op adhesies bij het helen van wonden groter.

Verklevingen vormen vooral een risico voor de vruchtbaarheid van het dier. Adhesies doen de fertiliteit in alle geval sterk verminderen door het ontstaan van bindweefsel rond de eierstok en ter hoogte van de eileiders.

Bovendien dragen verklevingen bij tot een sterk verhoogd risico voor het uitvoeren van een volgende sectio of keizersnede.